

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	1So/2/2015
Identifikačné číslo spisu:	5014200920
Dátum vydania rozhodnutia:	24.08.2016
Meno a priezvisko:	JUDr. Igor Belko
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2016:5014200920.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Igora Belka a členov senátu JUDr. Ing. Miroslava Gavalca PhD. a JUDr. Eleny Berthotyovej PhD. v právnej veci navrhovateľa: Ing. Y. A. O., nar. XY, bytom L., proti odporkyni: Sociálna poisťovňa- ústredie, so sídlom Ul. 29. augusta 8 - 10, 813 63 Bratislava, o starobný dôchodok, o odvolaní odporkyne proti rozsudku Krajského súdu v Žiline č. k. 24Sd/193/2014-25 z 20.10.2014, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Žiline č. k. 24Sd/193/2014-25 z 20.10.2014 p o t v r d z u j e .

Navrhovateľovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

Odôvodnenie

Krajský súd napadnutým rozsudkom zrušil rozhodnutie odporkyne č. XY zo 16.06.2014, ktorým táto podľa § 60, § 65, § 255 a § 274 zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o sociálnom poistení“) zamietla žiadosť navrhovateľa o starobný dôchodok a vec jej vrátil na ďalšie konanie.

V dôvodoch svojho rozhodnutia odporkyňa uviedla, že podľa rozhodnutia Ministerstva vnútra Slovenskej republiky v Bratislave č. SRLZ-41.735-1/SZ- 2008 zo dňa 26.06.2008 bol navrhovateľovi podľa § 38 a § 39 zákona č. 328/2002 Z.z. o sociálnom zabezpečení policajtov a vojakov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o sociálnom zabezpečení policajtov a vojakov“) priznaný výsluhový dôchodok od 16.04.2008. Na vznik nároku na výsluhový dôchodok a jeho výšku bola navrhovateľovi zhodnotená doba služobného pomeru v Hasičskom a záchrannom zbore SR od 15.12.1970 do 15.04.2008 zaradená do III. pracovnej kategórie, spolu 37 rokov a 4 mesiace. Ďalej odporkyňa poukázala na ust. § 60 ods. 2 a § 255 ods. 5 zákona o sociálnom poistení a uviedla, že nakoľko navrhovateľovi bol priznaný výsluhový dôchodok od 16.04.2008, na nárok ktorého bola navrhovateľovi zhodnotená doba výkonu služby zaradená do III. pracovnej kategórie, nie je možné toto obdobie zhodnotiť pre vznik nároku na starobný dôchodok. Ku dňu dovŕšenia dôchodkového veku, t. j. k 29.10.2008 navrhovateľ nebol dôchodkovo poistený najmenej 15 rokov. Do uvedeného dňa získal len

3309 dní obdobia dôchodkového poistenia, čo predstavuje 9 rokov a 24 dní obdobia dôchodkového poistenia (presný rozpis je uvedený na osobnom liste dôchodkového poistenia). Nakoľko navrhovateľ nespĺnil podmienku potrebného počtu rokov obdobia dôchodkového poistenia na vznik nároku na starobný dôchodok, odporkyňa jeho žiadosť zamietla.

Na základe podaného opravného prostriedku navrhovateľa, krajský súd uvedené rozhodnutie odporkyne preskúmal a dospel k záveru o potrebe jeho zrušenia.

Zo stanoviska Ministerstva vnútra Slovenskej republiky, odboru sociálneho zabezpečenia Bratislava č. SPC-OSZ-41.735/2010 z 15.03.2011 vyplýva, že navrhovateľ bol príslušníkom Hasičského a záchranného zboru, resp. tiež organizácií požiarnej ochrany, v ktorých sa výkon služby podľa § 58 ods. 1 písm. h) až k) zákona o sociálnom zabezpečení policajtov a vojakov hodnotí ako služobný pomer hasiča pre nárok na dávky výsluhového zabezpečenia a ich výšku, od 15.12.1970 do 15.04.2008, t. j. po dobu 37 rokov a 4 mesiace. Uvedená doba mu bola zhodnotená pre nárok na výsluhový dôchodok, ktorý mu bol priznaný od 16.04.2008. Zákon o sociálnom zabezpečení policajtov a vojakov v § 58 ods. 1 výslovne ustanovuje, ktoré doby sa zhodnocujú pre vznik nároku na dávky výsluhového zabezpečenia a ich výšku. V § 58 ods. 2 je ustanovenie, ktoré doby sa na tento účel nezhodnocujú. Ani tieto, ani žiadne iné ustanovenia zákona o sociálnom zabezpečení policajtov a vojakov však neumožňujú vylúčenie iných dôb započítateľnej služby len preto, že presahujú dobu 30 rokov, ktoré boli zhodnotené pre maximálnu percentuálnu výmeru výsluhového dôchodku a ich prevedenie pre účely civilného dôchodkového poistenia.

Krajský súd ďalej konštatoval, že navrhovateľ vykonával službu profesionálneho hasiča v rozsahu, zakladajúcom jeho nárok na výsluhový dôchodok z osobitného systému sociálneho zabezpečenia, ktorý od dovŕšenia dôchodkového veku podľa všeobecných predpisov o sociálnom poistení má charakter starobného dôchodku z osobitného systému sociálneho poistenia.

Vzhľadom na skutočnosť, že podľa § 39 zákona o sociálnom zabezpečení policajtov a vojakov sa pre výšku výsluhového dôchodku hodnotia len skončené roky trvania služby, je zrejmé, že obdobie výkonu služby profesionálneho hasiča v rozsahu 7 rokov a 4 mesiace pre výšku výsluhového dôchodku hodnotené nebolo, teda v tomto rozsahu toto obdobie navrhovateľovi nezaložilo nárok na výsluhový dôchodok.

Vychádzajúc zo znenia § 60 ods. 2 v spojení s § 255 ods. 5 zákona o sociálnom poistení podľa názoru krajského súdu obdobie výkonu služby profesionálneho hasiča v rozsahu 7 rokov a 4 mesiace ako obdobie nezakladajúce nárok na výsluhový dôchodok malo byť hodnotené vo všeobecnom systéme sociálneho poistenia pre výšku starobného dôchodku podľa zákona o sociálnom poistení. Z napadnutého rozhodnutia odporkyne vyplýva, že z doby poistenia hodnotenej pre výšku starobného dôchodku vylúčila obdobie 7 rokov a 4 mesiace, čo je v rozpore s § 60 ods. 2 v spojení s § 255 ods. 5 zákona o sociálnom poistení.

Z uvedených dôvodov krajský súd dospel k záveru, že rozhodnutie odporkyne nebolo vydané v súlade so zákonom, preto napadnuté rozhodnutie podľa ust. § 250j ods. 2 písm. a) O.s.p. s použitím ust. § 250i ods. 2 O.s.p. a ust. § 250q ods. 2 O.s.p. zrušil a vec vrátil odporkyni na ďalšie konanie.

Proti zrušujúcemu rozsudku krajského súdu podala odporkyňa odvolanie. Podľa názoru odporkyne ustanovenie § 58 ods. 1 písm. h) až k) zákona o sociálnom zabezpečení policajtov a vojakov taxatívne ustanovuje, ktoré doby sa zhodnocujú na vznik nároku na dávky výsluhového zabezpečenia. Žiadne ustanovenie príslušného zákona neumožňuje po splnení podmienok na ich priznanie vylúčenie dôb na vznik nároku na tieto dávky vrátane výsluhového dôchodku a ich následne prevedenie na účely všeobecného dôchodkového poistenia.

Na vznik nároku na výsluhový dôchodok a pre jeho sumu, t. j. pre výpočet výsluhového dôchodku bola navrhovateľovi podľa § 58 zákona o sociálnom zabezpečení policajtov a vojakov zhodnotená doba

služobného pomeru 37 skončených rokov. Skutočnosť, že maximálna výmera výsluhového dôchodku bola najviac 60% priemerného služobného platu v príjmovom najlepšom ukončenom kalendárnom roku v období posledných desiatich ukončených kalendárnych rokoch pred dňom skončenia služobného pomeru predstavuje podľa ust. § 39 zákona o sociálnom zabezpečení policajtov a vojakov matematicky maximálne 30 rokov trvania služobného pomeru, je právne irelevantná práve s poukazom na znenie poslednej vety ust. § 39 príslušného zákona.

Obdobie, ktoré presahuje 30 skončených rokov nie je možné zhodnotiť pre vznik nároku na starobný dôchodok, pretože to ustanovenia § 60 ods. 2 a § 255 ods. 5 zákona o sociálnom poistení vylučujú.

Vzhľadom na vyššie uvedené mala odporkyňa za to, že krajský súd vec nesprávne právne posúdil a preto navrhla, aby odvolací súd napadnutý rozsudok krajského súdu zmenil tak, že preskúmané rozhodnutie odporkyne potvrdzuje.

Navrhovateľ vo vyjadrení z 05.01.2015 uviedol, že sa s napadnutým rozsudkom krajského súdu plne stotožňuje.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.), preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, v rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní. Po zistení, že odvolanie bolo podané oprávnenou osobou v zákonnej lehote (§ 204 ods. 1 O.s.p.) a že ide o rozsudok, proti ktorému je podľa ustanovenia § 201 v spojení s ust. § 250s prvá veta O.s.p. odvolanie prípustné, dospel k záveru, že odvolaniu odporkyne nemožno vyhovieť. Rozhodol jednomyseľne bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa ust. § 250ja ods. 2 O.s.p. s tým, že deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (www.nsud.sk). Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 24. augusta 2016 (§ 156 ods. 1 a 3 O.s.p.).

Podľa § 65 ods. 1 zákona o sociálnom poistení „poistenec má nárok na starobný dôchodok, ak bol dôchodkovo poistený najmenej 15 rokov a dovŕšil dôchodkový vek.“

Podľa § 65 ods. 2 zákona o sociálnom poistení „dôchodkový vek je 62 rokov veku poistenca, ak tento zákon neustanovuje inak.“

Podľa § 112 ods. 1 zákona o sociálnom poistení „dávka sa prizná alebo sa zvýši odo dňa, od ktorého dávka alebo jej zvýšenie patrí, najviac tri roky spätne odo dňa zistenia, že sa dávka priznála alebo sa vyplácala v nižšej sume, ako patrí, alebo najviac tri roky spätne od uplatnenia nároku na dávku.“

Podľa ust. § 255 ods. 5 zákona o sociálnom poistení „za obdobie dôchodkového poistenia sa považuje aj obdobie výkonu služby policajta, profesionálneho vojaka a vojaka prípravnej služby získané do 31. decembra 2003, ak toto obdobie policajt, profesionálny vojak a vojak prípravnej služby nezískali v rozsahu zakladajúcom nárok na výsluhový dôchodok podľa osobitného predpisu 2) a nebol im priznaný invalidný výsluhový dôchodok, invalidný dôchodok alebo čiastočný invalidný dôchodok podľa osobitného predpisu.“

Z obsahu administratívneho spisu vyplýva, že navrhovateľ žiadosťou z 28.05.2014, doručenou odporkyni dňa 02.06.2014, požiadal o priznanie starobného dôchodku od 28.05.2011.

Podľa rozhodnutia Ministerstva vnútra Slovenskej republiky, odboru sociálneho zabezpečenia zdravotníctva Bratislava č. SRLZ-41.735-I/SZ-2008 z 26.06.2008 bol navrhovateľovi podľa § 38, § 39 v súlade s § 58 a § 60 zákona o sociálnom zabezpečení policajtov a vojakov priznaný výsluhový dôchodok od 16.04.2008. Z odôvodnenia tohto rozhodnutia vyplýva, že navrhovateľovi skončil služobný pomer dňom 15.04.2008. Pre výpočet výsluhového dôchodku bola navrhovateľovi zhodnotená podľa § 58 zákona doba trvania služobného pomeru 37 skončených rokov.

Podľa potvrdenia Ministerstva vnútra Slovenskej republiky, Prezídia hasičského a záchranného zboru Bratislava č. PHZ-908/2008 z 11.03.2008 bol navrhovateľ od 15.12.1970 do 15.04.2008 v služobnom pomere v Prezídiu hasičského a záchranného zboru Ministerstva vnútra SR a jeho právnych predchodcov v stálej štátnej službe. Služobný pomer bol skončený podľa § 61 zákona dňom 15.04.2008.

Zo stanoviska Ministerstva vnútra Slovenskej republiky, odboru sociálneho zabezpečenia Bratislava č. SPC-OSZ-41.735/2010 z 15.03.2011 vyplýva, že navrhovateľ bol príslušníkom Hasičského a záchranného zboru, resp. tiež organizácií požiarnej ochrany, v ktorých sa výkon služby podľa § 58 ods. 1 písm. h) až k) zákona o sociálnom zabezpečení policajtov a vojakov hodnotí ako služobný pomer hasiča pre nárok na dávky výsluhového zabezpečenia a ich výšku, od 15.12.1970 do 15.04.2008, t. j. po dobu 37 rokov a 4 mesiace. Uvedená doba mu bola zhodnotená pre nárok na výsluhový dôchodok, ktorý mu bol priznaný od 16.04.2008. Zákon o sociálnom zabezpečení policajtov a vojakov v § 58 ods. 1 výslovne ustanovuje, ktoré doby sa zhodnocujú pre vznik nároku na dávky výsluhového zabezpečenia a ich výšku. V § 58 ods. 2 je ustanovenie, ktoré doby sa na tento účel nezhodnocujú. Ani tieto, ani žiadne iné ustanovenia tohto zákona však neumožňujú vylúčenie iných dôb započítateľnej služby len preto, že presahujú dobu 30 rokov, ktoré boli zhodnotené pre maximálnu percentuálnu výmeru výsluhového dôchodku a ich prevedenie pre účely civilného dôchodkového poistenia.

Z právnych úprav týkajúcich sa sociálneho poistenia a zabezpečenia ostatných skupín poistencov vyplýva, že všeobecný systém sociálneho poistenia a osobitný systém sociálneho poistenia (zabezpečenia príslušníkov Hasičského a záchranného zboru) sú založené na základe hodnotenia dôb poistenia (zamestnania/služby) pre dávky dôchodkového poistenia.

Zákon o sociálnom poistení upravuje nároky poistencov zo všeobecného systému sociálneho poistenia a jeho cieľom je zabezpečiť, aby doby poistenia boli poistencovi pre vznik nároku na dávky podmienené dosiahnutím veku alebo v dôsledku jeho nepriaznivého zdravotného stavu riadne zohľadnené, osobitné právne úpravy, používané v osobitnom systéme sociálneho poistenia obsahujú len úpravu, ktorá zabezpečuje užší okruh dávok dôchodkového poistenia a zohľadňuje ako dobu poistenia iba dobu výkonu služby (prípadne náhradnú dobu výkonu služby). Osobitný systém poistenia príslušníkov ozbrojených zborov neobsahuje úpravu starobných dôchodkov, ktoré by zohľadňovali dobu ich poistenia v celom rozsahu, a to aj v civilnom zamestnaní, ale obsahuje len úpravu výsluhových dôchodkov, sirotských výsluhových dôchodkov, vdovských výsluhových dôchodkov a invalidných výsluhových dôchodkov, ktoré sú založené len na hodnotení doby služby poistenca a vôbec nehodnotí dobu poistenia, ktorú poistenci získali vo všeobecnom systéme.

V dôsledku tejto skutočnosti sú poistenci osobitného systému sociálneho zabezpečenia vylúčení z pôsobnosti zákona o sociálnom poistení len v rozsahu, zodpovedajúcom dobe poistenia v osobitnom systéme (s výnimkou prípadov podľa § 60 ods. 2 zákona o sociálnom poistení, ktorým sa pre nárok na tieto dávky hodnotí aj so započítaním doby služby v ozbrojených silách v celom rozsahu), ale nie v časti, upravujúcej nárok na starobný, predčasný starobný, invalidný, sirotský, vdovský alebo vdovecký dôchodok.

V dôsledku súbežného uplatňovania týchto systémov tak nesprávnym a výlučne gramatickým výkladom zákona dochádza k diskriminácii poistencov osobitného systému, lebo odporkyňa im niektoré doby poistenia nehodnotí vôbec, alebo im ich hodnotenie odsúva a aj mení podmienky alebo odníma výhody, poskytované poistencom v osobitnom systéme sociálneho poistenia. Pri uplatnení postupu odporkyňou, v predmetnom prípade zamietnutím žiadosti navrhovateľa o starobný dôchodok, ako dávky dôchodkového zabezpečenia zo všeobecného systému sociálneho zabezpečenia, v ktorom bol navrhovateľ 9 rokov a 24 dní poistený, dochádza k diskriminácii navrhovateľa a to z dôvodu, že tento nezískal celé obdobie dôchodkového poistenia len vo všeobecnom systéme, ale jeho časť získal aj v osobitnom systéme dôchodkového zabezpečenia.

V súvislosti s uvedeným odvolací súd poukazuje na judikát R 83/2013 NS SR: „Správne preto

odporkyňa musí pri rozhodovaní o nárokoch poistencov, ktorým bola priznaná niektorá z dávok výsluhového zabezpečenia poistencov osobitného systému najprv vypočítať teoretickú výšku dôchodku, ktorá by im patrila vtedy, ak by všetky doby poistenia získali vo všeobecnom systéme (samozrejme pri zachovaní výhod z preferovaných zamestnaní, teda napr. pri skoršom odchode do dôchodku), následne vypočítať teoretickú výšku dôchodku, ktorá by im patrila po zhodnotení doby poistenia v osobitnom systéme a odpočítať ju od teoretickej výšky dôchodku vypočítanej pri zohľadnení celej doby poistení a až takto vypočítaná dávka môže zachovať všetky oprávnené nároky uvedených poistencov osobitného systému a nebude poškodzovať odporkyňu (Sociálnu poisťovňu).“

Ďalej odvolací súd dáva do pozornosti právny názor tunajšieho súdu, vyslovený v rozsudku pod sp. zn. 4So/11/2009 z 27.01.2010, s ktorým sa stotožňuje aj v predmetnej veci: „Obdobie výkonu služby policajta, ktoré pre výšku výsluhového dôchodku hodnotiť nemožno, lebo nezaložilo nárok na výsluhový dôchodok alebo nemalo vplyv na jeho výšku však treba hodnotiť vo všeobecnom systéme sociálneho poistenia, lebo inak by časť týchto dôb poistenia nebola hodnotená v žiadnom z týchto systémov.“

Absolútne vylúčenie hodnotenia doby poistenia zo všeobecného systému u tých poistencov, ktorí získali dávky dôchodkového zabezpečenia v inom systéme sociálneho poistenia a nie v systéme všeobecnom, má za následok horšie zaobchádzanie s nimi, ako s poistencami, ktorí sú poistení v zahraničných systémoch sociálneho poistenia a u ktorých samotná poisťovňa vôbec nepochybuje o spôsobe výpočtu ich dôchodkových dávok spôsobom krátenia, ktorý zabezpečuje primerané poistné plnenie za obdobia, v ktorých boli poistení na Slovensku po zohľadnení dôb poistenia v iných systémoch. Postupom odporkyne sa napríklad pri dosiahnutí dôchodkového veku a započítaní dôb poistenia, získaných len vo všeobecnom systéme vymeriava poistencom dôchodok vo výške, akoby celkovo boli poistení len po krátky čas. Pre poistencov, ktorí získali časť poistenia v oboch systémoch je takýto postup nad akúkoľvek pochybnosť nevýhodnejší, ako keby sa im pre vznik nároku hodnotila celá doba poistenia iba vo všeobecnom systéme.

Podľa čl. 39 Ústavy Slovenskej republiky, občania majú právo na primerané hmotné zabezpečenie v starobe.

Primeraným je také hmotné zabezpečenie, ktoré zodpovedá celej dĺžke poistenia bez ohľadu na to, či poistenie bolo získané v osobitnom systéme sociálneho zabezpečenia (ktorý sa vyčlenil zo všeobecného systému dôchodkového poistenia) alebo iba vo všeobecnom systéme sociálneho poistenia.

Odporkyňa namietala, že podľa ust. § 60 ods. 2 a § 255 ods. 5 zákona o sociálnom poistení nemožno obdobie, presahujúce 30 skončených rokov služby zhodnotiť pre vznik nároku na starobný dôchodok len z toho dôvodu, že toto už ďalej podľa príslušných ustanovení zákona o sociálnom zabezpečení policajtov a vojakov nemá vplyv na výšku výsluhového dôchodku navrhovateľa.

S touto námietkou sa odvolací súd stotožnil v tom smere, že pokiaľ sociálne zabezpečenie príslušníkov Policajného zboru, Hasičského a záchranného zboru, Slovenskej informačnej služby, Zboru väzenskej a justičnej stráže Slovenskej republiky a Železničnej polície za tzv. zvyškové doby osobitným zákonom, ktorým je zákon o sociálnom zabezpečení policajtov a vojakov, (a ani predchádzajúcimi predpismi), nie je upravené, odporkyňa má povinnosť pri posudzovaní doby dôchodkového poistenia vychádzať zo všeobecnej zásady, že ak niektoré obdobie poistenia v osobitnom systéme nebolo zhodnotené pre výšku dôchodku z osobitného systému, potom také obdobie musí byť zhodnotené vo všeobecnom systéme sociálneho poistenia. Navrhovateľ bol príslušníkom Hasičského a záchranného zboru od 15.12.1970 do 15.04.2008, t. j. po dobu 37 rokov a 4 mesiace. V súlade s vyššie uvedeným mu teda mohla byť pre nárok na výsluhový dôchodok, ktorý mu bol priznaný od 16.04.2008 zhodnotená doba 37 skončených rokov služby. V zmysle vyššie uvádzanej praxe mala odporkyňa povinnosť zvyškovú dobu služby navrhovateľa v trvaní 4 mesiacov hodnotiť vo všeobecnom systéme spolu s 9 rokmi a 24 dňami dôchodkového poistenia, ktoré navrhovateľ doposiaľ získal.

Obdobie služobného pomeru v trvaní 37 rokov bolo zhodnotené v osobitnom systéme pre výšku

výsluhového dôchodku navrhovateľa, čo vyplýva aj z administratívneho spisu odporkyne. Pokiaľ však v danom čase právna úprava sociálneho zabezpečenia príslušníkov Hasičského a záchranného zboru nespájala s obdobím služobného pomeru presahujúceho 30 rokov ďalšie zvýšenie výsluhového dôchodku, nakoľko tento mohol byť vo výške najviac 60% zo základu vypočítaného podľa ust. § 60 zákona o sociálnom zabezpečení policajtov a vojakov, táto skutočnosť navrhovateľovi nezakladá nárok hodnotiť dobu výkonu služby presahujúcu 30 rokov vo všeobecnom systéme dôchodkového zabezpečenia.

V rozsudku pod sp. zn. 4So/11/2009 z 27.01.2010, na ktorý navrhovateľ v opravnom prostriedku poukazoval, Najvyšší súd Slovenskej republiky síce odporkyňu zaviazal na zohľadnenie doby služobného pomeru a zhodnotenie doby presahujúcej 16 rokov služby, ktorá sa na výške výsluhového dôchodku neprejavila, avšak aj v uvádzanom prípade sa jednalo len o zvyškové doby, ktoré sa vzhľadom na zhodnocovanie iba skončených rokov služby nezhodnocujú.

Odvolací súd sa aj napriek dôvodnosti námietky odporkyne stotožnil so závermi krajského súdu o potrebe zrušenia preskúmaného rozhodnutia odporkyne. V ďalšom konaní bude táto povinná vypočítať teoretickú výšku starobného dôchodku navrhovateľa, pričom zohľadní nielen 9 rokov a 24 dní obdobia dôchodkového poistenia vo všeobecnom systéme, ktoré navrhovateľ získal ale aj 37 rokov a 4 mesiace služby navrhovateľa, tak ako by aj táto doba bola zhodnotená pre nárok na starobný dôchodok podľa zákona o sociálnom poistení. Následne odporkyňa teoretickú výšku starobného dôchodku skráti primerane k počtu skončených rokov doby trvania služby rozhodujúcich pre výšku výsluhového dôchodku podľa zákona o sociálnom zabezpečení policajtov a vojakov, teda ho skráti za 37 rokov a zvyšné 4 mesiace zhodnotí pre výšku starobného dôchodku. Takýto postup odvolací súd považoval za správny a plne rešpektujúci čl. 39 Ústavy SR, v zmysle ktorého majú občania právo na primerané hmotné zabezpečenie v starobe.

Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd považoval napadnutý rozsudok krajského súdu za vecne správny a preto ho podľa ust. § 219 O.s.p. potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd v súlade s ustanovením § 250k ods. 1 O.s.p. v spojení s § 250l ods. 2 O.s.p. tak, že navrhovateľovi, ktorému trovy odvolacieho konania nevznikli ich náhradu nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.